

[Udenrigsministeren.]

den indskrænker sig ikke til blot at udveksle Noter om denne Sag. Vi agter at fortsætte vore Bestræbelser ad de Veje, der staar til vor Raadighed, ogsaa gennem Samtaler med det britiske Udenrigsministerium, den britiske Ambassader i København og de britiske Myndigheder i Kiel. Jeg haaber i den nærmeste Fremtid at faa Lejlighed til paa ny at træffe den britiske Regionalkommisær for Landet Slesvig-Holsten, der var paa Besøg i København for to Maaneder siden, og som har opfordret mig til at aflægge Besøg i Kiel. Jeg vil ikke forsømme nogen egnet Lejlighed til at søge vore Ønsker fremmet.

Vore særlige økonomiske Interesser, specielt vor Samhandel med Vesttyskland, afgøres heller ikke paa Seksmagtskonferencen. De forhandles og afgøres i Berlin og Frankfurt og i Besættelsesmagternes Hovedstæder.

Under disse Forhold har Regeringen ikke ment at burde søge at opnaa Adgang til Deltagelse i Konferencen i London. Derimod har Regeringen, saa vidt det har været muligt, holdt sig nøje underrettet om Forhandlingernes Forløb, saa at sige Dag for Dag. Og jeg kan sige saa meget, at de Informationer, vi har faaet, ikke paa noget Punkt har ændret vor Opfattelse med Hensyn til Betimeligheden af at søge at opnaa Adgang til at deltage i Konferencen.

Jeg tror, at den Tid vil komme, da det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og andre, som deler hans Opfattelse, vil naa til den Erkendelse, at vi har handlet rigtigt i denne Sag.

Danmark har efter Krigen taget aktiv Del i det økonomiske Samarbejde med andre europæiske Lande og med Amerikas Forenede Stater, hvis Hjælp er af afgørende Betydning for Europas økonomiske Genrejsning. Dette Samarbejde vil i Fremtiden i væsentligt Omfang foregaa paa Grundlag af den Konvention om europæisk økonomisk Samarbejde, der blev undertegnet i Paris den 16. April 1948, og en ny Overenskomst, som vi forhandler om at indgaa med Amerikas Forenede Stater. Begge disse Overenskomster, der om kort Tid vil blive forelagt Rigsdagen til Godkendelse, giver nye Muligheder for snarlig Genopbygning, økonomisk Fremgang og Bedring i sociale Forhold.

Siden jeg i Marts i dette høje Ting havde Lejlighed til bl. a. at omtale vore Handelsaftaler, er der afsluttet nye for vor Økonomi betydningsfulde Overenskomster med Frankrig, Spanien, Holland, Norge og Finland. Endvidere forhandles der i disse Dage her i København om en ny Handelsaftale med

Italien. For faa Dage siden er en dansk Delegation rejst til Moskva for at forhandle om en ny Overenskomst med Sovjetunionen. Vi har været tilfredse med den tidligere Aftale med Sovjetunionen, ved hvilken Danmark har faaet Tilførsler af en lang Række vigtige Varer i Bytte mod vore Eksportvarer, og vi haaber, at de nu stedfindende Forhandlinger ogsaa maa føre til et tilfredsstillende Resultat.

Jeg skal nu slutte med nogle Udtalelser om det nordiske Samarbejde.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft opfordrede mig til at tage Initiativet til, at en ansvarlig udvalgt Repræsentation for de nordiske Landes Rigsdage kan mødes for i Aabenhed at diskutere de Problemer, som ligger os saa stærkt paa Sinde.

Jeg finder, at den Tanke, det ærede Medlem har fremsat, fortjener Overvejelse. Det er mit Indtryk, at den vil kunne faa Tilslutning i vide Kredse her paa Rigsdagen, ogsaa uden for det ærede Medlems eget Parti. Det er bekendt, at det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har stillet et lignende Forslag. Det vil være mig magtpaaliggende ved førtse Lejlighed at bringe Tanken frem paa rette Sted.

Regeringen betragter det som en af de vigtigste Opgaver for Danmark at fremme det nordiske Samarbejde og gøre sit til, at de skandinaviske Landes Veje ikke skilles. Vi tror ogsaa, at en Udvidelse af det bestaaende Samvirke, der hidtil særlig har angaaet Retslivets, Socialpolitikens, Kulturens og de økonomiske Omraader, vil være til Gavn baade for Danmark og for de andre skandinaviske Folk. Og ligesom den Udvikling, der gennem det seneste Aarhundrede har fundet Sted mellem de nordiske Nationer, kan vise Verden et Billede af Fred og frugtbart Samvirke, saaledes tror vi, at en Udvidelse af det skandinaviske Samarbejde til ogsaa at omfatte Spørgsmaal, der angaar Nordens Fred og Sikkerhed, kan bidrage til at befæste Freden i Verden. En saadan fortsat Udvikling vil ikke være rettet mod andre Staters Interesser, men være i Pagt med vort Medlemsskab af De Forenede Nationer. I Overensstemmelse med Aanden i De Forenede Nationers Pagt og med vore nordiske Traditioner vil vi søge at yde vort Bidrag til Opbygning af en Verden, hvor Menneskene kan leve i Frihed og uden Frygt og Nød. Vi ved, at vore skandinaviske Broderfolk er opfyldt af den samme Vilje og de samme Idealer.

Vort Haab om en Udvikling henimod en varig Fred og Forsoning i Verden fritager os imidlertid ikke for at vise den stør-